

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik V. Melgar)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Harry's New York Bar SA (sprawa T-84/14) i Harrys Pubar AB (interwenient przed Sądem w sprawie T-97/14)

Przedmiot

Dwie skargi na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 listopada 2013 r. (sprawy połączone R 1038/2012-1 i R 1045/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Harrys Pubar AB a Harry's New York Bar SA.

Sentencja

- 1) W sprawie T-84/14 stwierdza się nieważność pkt 1 sentencji decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 14 listopada 2013 r. (sprawy połączone R 1038/2012-1 i R 1045/2012-1) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Harrys Pubar AB a Harry's New York Bar SA.
- 2) W sprawie T-97/14 skarga wniesiona przez Harry's New York Bar zostaje oddalona.
- 3) Harry's New York Bar pokrywa własne koszty, dwie trzecie kosztów poniesionych przez Harrys Pubar w ramach postępowania przed Sądem oraz koszty poniesione przez Harrys Pubar w toku postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM. OHIM pokrywa własne koszty oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez Harrys Pubar w ramach postępowania przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Calberson GE/Komisja

(Sprawa T-164/14) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Program dostaw produktów rolnych do Rosji — Dostawy wołowiny — Niewykonanie umowy przez agencję interwencyjną — Prawo znajdujące zastosowanie — Przedawnienie — Opóźnione zwolnienie niektórych zabezpieczeń dostaw — Częściowa zapłata faktury przewozowej — Niewystarczająca zapłata niektórych faktur w walucie obcej — Odsetki za zwłokę)

(2016/C 111/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Calberson GE (Villeneuve-Garenne, Francja) (przedstawiciele: adwokaci T. Gallois i E. Dereviankine)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i I. Galindo Martín, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i C. Candat, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 272 TFUE o zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę, jaką skarżąca miała ponieść w następstwie uchybień rzekomo popełnionych przez agencję interwencyjną w ramach wykonania zamówienia na przewóz wołowiny do Rosji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 111/1999 z dnia 18 stycznia 1999 r. określającym ogólne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2802/98 w sprawie programu dostaw produktów rolnych do Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 14, s. 13) oraz z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1799/1999 z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie dostaw wołowiny do Rosji (Dz.U. L 217, s. 20)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Calberson GE zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 lutego 2016 r. – Jannatian/Rada

(Sprawa T-328/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia w zakresie dopuszczania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania — Odpowiedzialność pozaumowna — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Krzywda)

(2016/C 111/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci I. Smith Monnerville i S. Monnerville)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39); decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81); rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1) i rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), a także rozporządzeń wykonawczych Rady (UE) nr 350/2012 z dnia 23 kwietnia 2012 r., Rady (UE) nr 709/2012 z dnia 2 sierpnia 2012 r., Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r., Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r., Rady (UE) nr 522/2013 z dnia 6 czerwca 2013 r., Rady (UE) nr 1203/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. oraz Rady (UE) nr 397/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. dotyczących wykonania rozporządzenia nr 267/2012 (odpowiednio Dz.U. L 110, s. 17, Dz.U. L 208, s. 2, Dz.U. L 282, s. 16, Dz.U. L 356, s. 55, Dz.U. L 156, s. 3, Dz.U. L 316, s. 1 i Dz.U. L 119, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, a po drugie, żądanie wypłaty odszkodowania za podnoszoną szkodę.